

III nivå 3
• tykk / bokmål
■ Anna Westfahl
● Meghan Judge
■ Lindiwe Matsikiza

Esebarnet

Esekind

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreført midt av Barnebøker for Norge (barnebøker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Overrett av: Anna Westfahl (de), Espen Strange-
Johannessen (nb)

Illustrert av: Meghan Judge
Skrivet av: Lindiwe Matsikiza

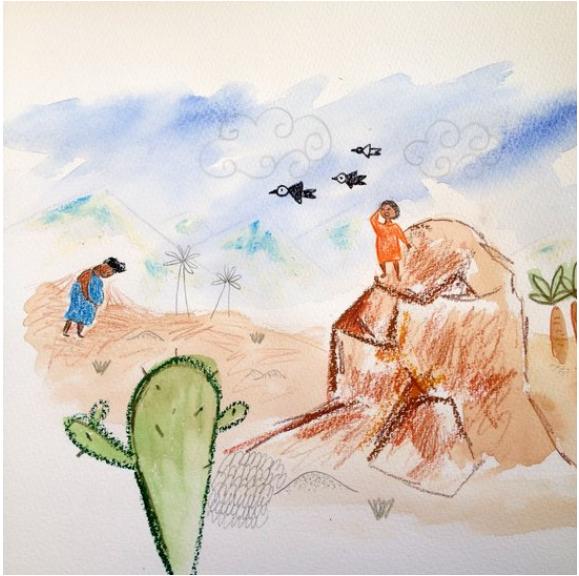
Esekind / Esebarnet

barnebøker.no

Barnebøker for Norge

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no>
Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens.
Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

Es war ein kleines Mädchen, das zuerst die mysteriöse
Gestalt in der Ferne erkannte.

...

Det var ei lita jente som først så den mystiske skikkelsen i
det fjerne.

var en høygivid kvinne.

Efter hvert som skikkelsen kom nærmere, så hun at det

...

hochschwangere Frau var.

Als die Gestalt näher kam, sah sie, dass es eine

Schüchtern, aber tapfer näherte sich das Mädchen der Frau. „Sie soll bei uns bleiben“, entschied das Volk des kleinen Mädchens. „Wir bieten ihr und ihrem Kind Schutz.“

...

Sjenert, men modig gikk den lille jenta nærmere kvinnen. „Vi må beholde henne her hos oss“, bestemte de som var med den lille jenta. „Vi skal beskytte henne og barnet hennes.“

Das Eselskind und seine Mutter sind sich näher gekommen und haben neue Wege des Zusammenlebens entdeckt. Langsam lassen sich auch andere Familien rings um sie herum nieder.

...

Eselbarnet og moren hans har utviklet seg i fellesskap og funnet mange måter å leve side ved side. Sakte men sikkert har andre familier begynt å slå seg ned rundt dem.

Das Kind war bald unterwegs. „Press!“, „Bringt Decken!“, „Wasser!“, „Preeeeesssen!“
Barnet var snart på vei. „Trykk!“ „Hent pladdi!“ „Vann!“
...

Esel fant moren sin som var alene, og sørget over tapet
av barnet sitt. De stirret på hverandres øyne. Og så
klemte de hverandre veldig hardt.
...

Dann umarmten sich sehr fest.
Verlust ihres Sohnes. Sie blickten einander lange Zeit an.
Esel fand seine Mutter, allein und in Trauer um den

Aber als sie das Baby sahen, sprangen alle erschrocken zurück. „Ein Esel!“

...

Men da de fikk se babyen, vek alle tilbake i sjokk. “Et esel?”

Esel wusste endlich, was er zu tun hatte.

...

Esel visste omsider hva han skulle gjøre.

Allie sammen begynte å kringgle. „Vi sa vi skulle beskytte
 kommer til å bringe ulykke!“ sa andre.
 mor og barn, og det skal vi gjøre“, sa noen. „Men de
 alle finnen an zu streiten. „Wir habben gesagt, wir
 beschützen Mutter und Kind, und das werden wir auch
 bringen!“, sagten die Anderen.
 tun“, sagten die Einen. „Aber das wird uns Unglück
 alten Mann, verschwunden.
 ...
 ...
 ...“

... waren die Wolken zusammen mit seinem Freund, dem
 ... hadde skyene forsvunnet, i likhet med vennen hans,
 den gamle mannen.

Und so fand sich die Frau wieder allein. Sie fragte sich, was sie mit diesem sonderbaren Kind anfangen sollte. Sie fragte sich, was sie mit sich selbst anfangen sollte.

...

Og slik var det at kvinnen ble alene igjen. Hun lurte på hva hun skulle gjøre med dette rare barnet. Hun lurte på hva hun skulle gjøre med seg selv.

Hoch oben in den Wolken schliefen sie ein. Esel träumte, dass seine Mutter krank sei und nach ihm rief. Und als er aufwachte ...

...

Høyt oppe blant skyene sovnet de. Esel drømte at moren hans var syk og ropte på ham. Og da han våknet ...

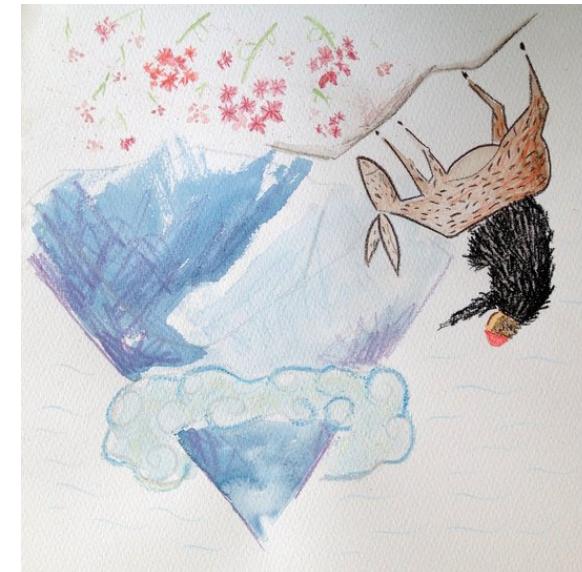
Men til slutt gødtok hun at han var hennes barn og at
hun var moren hans.
...

Abær schließlich musste sie akzeptieren, dass er ihr Kind
und sie seine Mutter war.

En morgen ba den gamle mannen Esel om å bare ham
opp til toppen av et fjell.
...

Eines Morgens bat der alte Mann Esel ihn einen Berg
hochzutragen.

Nun, wenn das Kind nicht gewachsen wäre, wäre vielleicht alles anders geworden. Aber das Eselskind wuchs und wuchs bis er nicht mehr auf den Rücken seiner Mutter passte. Und egal, wie sehr er sich bemühte, er konnte sich nicht wie ein Mensch benehmen. Seine Mutter war oft müde und frustriert. Manchmal gab sie ihm Arbeit, die für Tiere bestimmt war.

...

Hvis bare barnet hadde beholdt den lille størrelsen, hadde alt kanskje vært annerledes. Men eselbarnet vokste og vokste helt til han ikke lenger fikk plass på morens rygg. Og uansett hvor hardt han forsøkte, klarte han ikke å oppføre seg som et menneske. Moren hans var ofte sliten og frustrert. Noen ganger satte hun ham til å gjøre arbeid som var ment for dyr.

Esel blieb bei dem alten Mann, der ihm verschiedene Überlebenstricks beibrachte. Esel hörte zu und lernte, genau wie der alte Mann. Sie halfen sich gegenseitig und lachten zusammen.

...

Esel dro for å bo med den gamle mannen, som lærte ham mange forskjellige måter å overleve på. Esel lyttet og lærte, og det gjorde den gamle mannen også. De hjalp hverandre og de lo sammen.

Esel blei fylt av forvirring og sinne. Han kunne ikke gjøre
ditt og han kunne ikke gjøre datt. Han kunne ikke være
på en māte og han kunne ikke gjøre datt. Han kunne ikke være
Han blei så sint at han en dag sparket ned huset til moren
sin.

...

Mutter zu Boden trat.
sein. Er wurde so wütend, dass er einiges Tages seine
dies nicht und das nicht tun. Er konnte so und so nicht
verwirrung und Ärger sammelten sich in Esel. Er konnte
einen Schimmer Hoffnung.

stirret ned på ham. Han så inn i den gamle mannes
øyne og begynte å kjenne et snev av hæp.
Esel vanket opp til en merkelig gammel mann som
blickte dem alten Mann in die Augen und verspürte
Als Esel aufwachte, starrete ihn ein alter Mann an. Er
einigen Schimmer Hoffnung.

...

Esel schämte sich sehr. Er lief davon so weit er konnte.

...

Esel skammet seg. Han begynte å løpe vekk så fort han kunne.

Als er aufhörte zu laufen, war es Nacht und Esel hatte sich verlaufen. „Ih Ah?“, flüsterte er in die Dunkelheit. „Ih Ah?“, hörte man ein Echo. Er war allein. Er rollte sich zusammen und fiel in einen tiefen und unruhigen Schlaf.

...

Når han hadde sluttet å løpe, var det blitt kveld, og Esel hadde gått seg vill. “Hi ha”, hvisket han inn i mørket. “Hi ha?” lød ekkoet. Han var alene. Han krøket seg sammen til en liten ball og falt i en dyp og forstyrret søvn.